

Loven af 23. April 1915. Dette Indgreb i Ejendomsretten kom jo til at gælde 1ste og 2den Prioritetshavere, og vi var alle enige om den Gang at beskytte Grundejerne imod Forhøjelse. Det var altsaa den Beskyttelse, Grundejerne selv krævede, som Folketinget mente ogsaa burde overføres paa Lejerne.

Men medens Boligloven sikrede Lejerne fra Tiden før 1916 billige Boliger, blev den jo en fuldstændig Uretfærdighed mod dem, som efter 1916 skulde tage Bolig, idet den for en væsentlig Del hindrede Boligbyggeriet. Der er ingen Tvivl om, at de Boliglove, vi har haft, har hindret Boligbyggeriet i en saadan Grad, at de, som var Ejere af en Ejendom i 1916 og ikke har været nødt til i Aarene fra 1916 til 1922 at sælge den — thi de, der har været nødt til at sælge deres Ejendomme, falder jo ind under samme Forhold som de Lejere, der er kommet til efter 1916 —, har i 1922 et Aktiv, der har beholdt sit Værd fra før 1916, ja et Aktiv, der har langt større Værdi end i 1916; og derfor vil der kunne blive Tale om, naar vi skal til at skaffe Penge til at fremme Boligbyggeriet — og efter at Grundejerne har faaet fuld Erstatning for det Tab, de i disse Aar har lidt, ved ikke at have faaet tilstrækkelig Husleje —, at indføre en Værdistigningsskat, en Værdistigningsskat, som selvfølgelig kun skal virke, naar Værdistigningen er konstateret ved Salg. Jeg vil ikke tro, at en saadan Værdistigningsskat vil kunne indbringe meget store Beløb, men den vil i første Række komme til at hindre Ejendomsspekulation, og vi ved, at Ejendomsspekulation har været den grelleste Anledning til, at Huslejen paa saa mange Felter er steget i Vejret, virke til Hindring for Huslejestigningen.

De to ærede foregaaende Talere har talt om de private Forhandlinger, der har været ført i Indenrigsministeriet om at hjælpe paa Boligbyggeriet. Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Simonsen, var jo langt ude og talte om, at de 4 politiske Partiers Repræsentanter havde taget Stilling til bl. a. et Forslag om en Boligskat. Nu er det ganske fejlagtigt, og det vil man ogsaa se, at Ministeren tager Afstand fra i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er de politiske Partiers Repræsentanter, der har været samlet dér. Nej, det har været en privat Sammenkomst, som desværre har været af den Karakter, at det Resultat, man er kommet til, er, at Ministeren maa erklære, at de paaagældende Forhandlinger ikke har ført til noget som helst. „Disse Overvejelser har imidlertid ikke for Tiden ført til noget Resultat“, staar der i Be-

mærkningerne til Lovforslaget. Jeg er fuldstændig enig med det ærede socialdemokratiske Medlem i, at Ansvaret for Lovforslagernes Forelæggelse og ogsaa for Tidspunktet for deres Forelæggelse udelukkende hviler paa Ministeren, men jeg tror, at ikke mange vilde komme saa let fra ikke at foreslaa Bevillinger til Boligbyggeriet som den højtærede Minister. Men naar vi endelig kommer ind paa disse private Samtaler, som er ført ovre i Indenrigsministeriet om dette Forhold, skal jeg oplyse, at disse Samtaler gik ud paa to Ting, hvoraf den første var at skaffe Kommunerne og visse private, som under og efter Krigen havde sat Penge i Nybygninger, Dækning for uundgaaelige fremtidige Tab formedelst Fald i disse Nybygningers Værdi. Det var jo en dejlig Statsopgave, at naar man i København, hvor man tillader sig den Luksus at lade sig lede af et socialistisk Flertal, først havde soldet Pengene op, derefter skulde gaa ud i Landet og faa de Penge, som er nødvendige til at betale den Luksus, som et socialistisk Regimente er.

Anden Næstformand (Parkov): Ordet „soldet“ er et uheldigt Udtryk i denne Forbindelse.

Johannes Lou: Ja, ja, naar Pengene er brugt. Det viste sig ogsaa at være saa meget farligere, som den Boligskat, man vilde paalægge, skulde strække sig over 30 Aar, medens Tilskud til Byggeriet kun skulde gives i 5 Aar.

Jeg forstod ikke rigtig Venstres Ordfører (Hagbart Berg), naar han sagde, at det konservative Folkeparti som saadant havde givet sit Minde til Indførelsen af en Boligskat. Hvis det ærede Medlem havde fulgt den Stilling, det konservative Folkepartis Medlemmer i Boligkommissionen har taget til Spørgsmaalet om en Boligskat, vilde han have set, at de stadig har taget den skarpest mulige Afstand derfra, fordi det var en ganske uretfærdig Skat, som i højeste Grad kom til at ramme børnerige Familier, en Skat, som kom til at ramme Folk, der ikke kunde søge at faa Skatten formindsket ved at flytte ind i mindre Lejligheder, fordi der mgen mindre Lejligheder var at flytte til, en uretfærdig Skat, fordi Overbefolkningen i Byerne i højeste Grad skyldes Invasion fra Landet, saaledes at der ingen Grund er til at lade Byerne ene betale det Byggeri, som skal til for at afhjælpe Bolignøden. Vi har paa ethvert Tidspunkt taget den skarpest mulige Afstand fra en Boligskat, saa vi forstaaer ikke,